DECIZIA (UE) 2021/1442 A BĂNCII CENTRALE EUROPENE

din 3 august 2021

privind delegarea competenței de a adopta decizii privind modele interne și prelungirea termenelor (BCE/2021/38)

CONSILIUL GUVERNATORILOR BĂNCII CENTRALE EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 ([1]), în special articolele 148, 149 și 150,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit ([2]), în special articolul 4 alineatul (1) litera (e),

având în vedere Decizia (UE) 2017/933 a Băncii Centrale Europene din 16 noiembrie 2016 privind cadrul general de delegare a competențelor decizionale pentru instrumentele juridice referitoare la atribuțiile de supraveghere (BCE/2016/40) ([3]), în special articolul 4,

întrucât:

(1) În cadrul articolului 6 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, Banca Centrală Europeană (BCE) îndeplinește atribuția exclusivă de a supraveghea instituțiile de credit pentru a asigura aplicarea consecventă a standardelor de supraveghere, pentru a favoriza stabilitatea financiară și pentru a asigura condiții de concurență echitabile.

(2) În temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, BCE, în calitate de autoritate competentă pentru entitățile supravegheate semnificative, este responsabilă de acordarea aprobării prealabile entităților supravegheate semnificative pentru a prelungi termenul-limită pentru implementarea progresivă a abordării bazate pe modele interne de rating pentru a-și calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul de credit pentru diferite clase de expuneri și unități operaționale, în temeiul articolului 148 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, de a reveni la utilizarea unor abordări mai puțin sofisticate în temeiul articolului 149 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și de a utiliza în permanență abordarea standardizată în temeiul articolului 150 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(3) Deciziile BCE în materie de supraveghere pot conține obligații sau cerințe pe care destinatarul trebuie să le îndeplinească până la un anumit termen, atunci când acest lucru este necesar pentru a asigura punerea în aplicare corespunzătoare a deciziei sau a altor cerințe. La cererea entităților supravegheate, BCE poate prelungi termenul pentru obligații sau cerințe prin intermediul unei alte decizii în materie de supraveghere, în cazul în care acest lucru este considerat rezonabil. În plus, la cererea potențialilor achizitori, BCE poate prelungi perioada maximă pentru finalizarea achiziției propuse a unei participații calificate într-o instituție de credit.

(4) BCE, în calitate de autoritate competentă, trebuie să adopte un număr substanțial de decizii privind modelele interne și decizii privind prelungirea de termene în fiecare an. Pentru facilitarea procesului decizional, este necesară o decizie de delegare în legătură cu adoptarea unor astfel de decizii. Curtea de Justiție a Uniunii Europene a recunoscut delegarea de competențe drept necesară pentru a se asigura că o instituție care are obligația să adopte un număr considerabil de decizii își poate îndeplini atribuțiile. În mod similar, aceasta a recunoscut că nevoia de a asigura posibilitatea de funcționare a organelor de decizie reprezintă un principiu inerent tuturor sistemelor instituționale ([4]).

(5) Delegarea competențelor decizionale ar trebui să fie limitată și proporțională, iar domeniul de aplicare al delegării ar trebui definit în mod clar.

([1]) JO L 176, 27.6.2013, p. 1.
([2]) JO L 287, 29.10.2013, p. 63.
([3]) JO L 141, 1.6.2017, p. 14.
([4]) Hotărârea Curții de Justiție din 23 septembrie 1986, AKZO Chemie/Comisia, 5/85, ECLI:EU:C:1986:328, punctul 37, și Hotărârea Curții de Justiție din 26 mai 2005, Carmine Salvatore Tralli/BCE, C-301/02 P, ECLI:EU:C:2005:306, punctul 59.

(6) La 24 iunie 2020, Consiliul guvernatorilor a decis stabilirea unei cooperări strânse între BCE și Republica Bulgaria ([5]), precum și între BCE și Republica Croația ([6]). Articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 prevede că, pentru a îndeplini anumite atribuții în legătură cu instituțiile de credit cu sediul într-un stat membru a cărui monedă nu este euro, în cazul în care s-a stabilit o cooperare strânsă în conformitate cu articolul respectiv, BCE poate adresa instrucțiuni autorității naționale competente din statul membru relevant. Prin urmare, este oportun să se includă astfel de instrucțiuni în actele pe care BCE le poate adopta prin delegare către șefii de unități operative în conformitate cu dispozițiile relevante ale prezentei decizii.

(7) Decizia (UE) 2017/933 (BCE/2016/40) stabilește procedura care trebuie urmată în vederea adoptării deciziilor de delegare în materie de supraveghere și persoanele cărora li se pot delega competențele decizionale. Această decizie nu afectează exercitarea de către BCE a atribuțiilor sale de supraveghere și nu aduce atingere competenței Consiliului de supraveghere de a propune Consiliului guvernatorilor proiecte complete de decizii.

(8) În cazul în care criteriile pentru adoptarea unei decizii delegate nu sunt îndeplinite, deciziile ar trebui adoptate în conformitate cu procedura aplicabilă în lipsa unei obiecții, prevăzută la articolul 26 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 și la articolul 13g din Decizia BCE/2004/2 a Băncii Centrale Europene ([7]). În plus, procedura aplicabilă în lipsa unei obiecții ar trebui să fie utilizată și în cazul în care șefii de unități operative au îndoieli cu privire la îndeplinirea criteriilor de evaluare pentru deciziile privind modelele interne sau deciziile privind prelungirea de termene, din cauza complexității evaluării sau a caracterului delicat al situației și în cazul în care rezultatul evaluării relevante are un impact direct asupra uneia sau mai multora dintre aceste alte decizii și, prin urmare, deciziile ar trebui analizate concomitent de către același factor de decizie pentru a preveni rezultate contradictorii.

(9) Deciziile BCE în materie de supraveghere pot face obiectul unui control administrativ în conformitate cu articolul 24 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 și astfel cum se detaliază în Decizia BCE/2014/16 a Băncii Centrale Europene ([8]). În cazul unui astfel de control administrativ, Consiliul de supraveghere ar trebui să țină seama de avizul comitetului administrativ de control și să transmită Consiliului guvernatorilor spre adoptare prin procedura aplicabilă în lipsa unei obiecții un nou proiect de decizie,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentei decizii, se aplică următoarele definiții:

1. „decizie privind modelele interne” înseamnă o decizie a BCE privind aprobarea prealabilă pentru a prelungi termenul-limită pentru implementarea progresivă a abordării bazate pe modele interne de rating pentru a-și calcula cerințele de fonduri proprii pentru riscul de credit pentru fiecare dintre clasele de expuneri în temeiul articolului 148 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, de a reveni la utilizarea unor abordări mai puțin sofisticate în temeiul articolului 149 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și de a utiliza în permanență abordarea standardizată în temeiul articolului 150 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

2. „abordare standardizată” înseamnă metoda de calcul a valorilor ponderate la risc ale expunerilor în sensul articolului 92 alineatul (3) literele (a) și (f) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, prevăzută în partea a treia titlul II capitolul 2 din regulamentul respectiv;

([5]) Decizia (UE) 2020/1015 a Băncii Centrale Europene din 24 iunie 2020 privind stabilirea unei cooperări strânse între Banca Centrală Europeană și Българска народна банка (Banca Națională a Bulgariei) (BCE/2020/30) (JO L 224I, 13.7.2020, p. 1).

([6]) Decizia (UE) 2020/1016 a Băncii Centrale Europene din 24 iunie 2020 privind stabilirea unei cooperări strânse între Banca Centrală Europeană și Hrvatska Narodna Banka (BCE/2020/31) (JO L 224I, 13.7.2020, p. 4).

([7]) Decizia BCE/2004/2 a Băncii Centrale Europene din 19 februarie 2004 de adoptare a Regulamentului de procedură al Băncii Centrale Europene (JO L 80, 18.3.2004, p. 33).

([8]) Decizia BCE/2014/16 a Băncii Centrale Europene din 14 aprilie 2014 privind instituirea unui comitet administrativ de control și normele de funcționare ale acestuia (JO L 175, 14.6.2014, p. 47).

3. „abordarea bazată pe modele interne de rating "(abordarea IRB) înseamnă metoda de calcul a valorilor ponderate la risc ale expunerilor în sensul articolului 92 alineatul (3) literele (a) și (f) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, prevăzută în partea a treia titlul II capitolul 3 din regulamentul respectiv;

4. „rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază", „rata fondurilor proprii de nivel 1" și „rata fondurilor proprii totale" înseamnă rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază, rata fondurilor proprii de nivel 1 și, respectiv, rata fondurilor proprii totale astfel cum sunt prevăzute la articolul 92 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

5. „obligație" înseamnă o dispoziție auxiliară unei decizii în materie de supraveghere care solicită destinatarului sau destinatarilor să ia măsuri până la un anumit termen pentru a asigura punerea în aplicare corespunzătoare a deciziei în materie de supraveghere;

6. „limitare" înseamnă o dispoziție auxiliară unei decizii în materie de supraveghere care restricționează sau modifică utilizarea permisă a unui model intern, inclusiv prin impunerea unor factori de multiplicare sau a unor majorări de capital mai mari;

7. „decizie privind prelungirea termenelor" înseamnă o decizie a BCE de prelungire (a) a termenului-limită pentru îndeplinirea obligațiilor sau a cerințelor impuse de BCE printr-o decizie în materie de supraveghere și (b) a perioadei maxime pentru finalizarea achiziției propuse prevăzute într-o decizie privind participațiile calificate, astfel de decizii fiind definite la articolul 1 punctul (3) din Decizia (UE) 2019/1376 a Băncii Centrale Europene (BCE/2019/23) ([9]);

8. „decizie delegată" înseamnă decizie delegată astfel cum este definită la articolul 3 punctul 4 din Decizia (UE) 2017/933 (BCE/2016/40);

9. „șefi de unități operative" înseamnă șefii de unități operative din cadrul BCE cărora le este delegată competența de a adopta decizii privind modelele interne sau prelungirea de termene;

10. „procedură aplicabilă în lipsa unei obiecții" înseamnă procedura stabilită la articolul 26 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 și detaliată la articolul 13g din Decizia BCE/2004/2;

11. „decizie negativă" înseamnă o decizie care nu acordă sau nu acordă în întregime permisiunea sau prelungirea astfel cum a fost solicitată de entitatea supravegheată sau de potențialul achizitor. O decizie cu dispoziții auxiliare, precum condiții, obligații sau limitări, este considerată o decizie negativă, cu excepția cazului în care astfel de dispoziții auxiliare (a) asigură că entitatea supravegheată îndeplinește cerințele prevăzute de legislația relevantă a Uniunii menționate la articolul 4 alineatul (2), articolul 5 alineatul (2) și articolul 6 alineatul (2) și au fost convenite în scris, sau (b) doar reformulează una sau mai multe cerințe existente pe care entitatea supravegheată trebuie să le îndeplinească în temeiul legislației Uniunii sau solicită informații privind îndeplinirea uneia sau mai multor asemenea cerințe;

12. „caracter delicat" înseamnă o caracteristică sau un factor care poate avea un impact negativ asupra reputației BCE și/sau asupra funcționării eficace și consecvente a mecanismului unic de supraveghere, inclusiv, dar fără a se limita la oricare dintre următoarele: (a) entitatea supravegheată relevantă a făcut anterior sau face în prezent obiectul unor măsuri stricte de supraveghere, cum ar fi măsurile de intervenție timpurie; (b) proiectul de decizie, odată adoptat, va crea un nou precedent care ar putea deveni obligatoriu pentru BCE în viitor; (c) proiectul de decizie, odată adoptat, poate atrage atenție negativă din partea mass-mediei sau a publicului; sau (d) o autoritate națională competentă care a intrat în strânsă cooperare cu BCE comunică BCE dezacordul său cu privire la proiectul de decizie propus";

13. „entitate supravegheată semnificativă" înseamnă o entitate supravegheată semnificativă, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 16 din Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene (BCE/2014/17) ([10]);

14. „grup supravegheat semnificativ" înseamnă un grup supravegheat semnificativ, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 22 din Regulamentul (UE) nr. 468/2014 (BCE/2014/17);

([9]) Decizia (UE) 2019/1376 a Băncii Centrale Europene din 23 iulie 2019 privind delegarea competenței de a adopta decizii privind procedura de „pașaport", privind achiziția de participații calificate și privind retragerea autorizațiilor instituțiilor de credit (BCE/2019/23) (JO L 224, 28.8.2019, p. 1).

([10]) Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene din 16 aprilie 2014 de instituire a cadrului de cooperare la nivelul Mecanismului unic de supraveghere între Banca Centrală Europeană și autoritățile naționale competente și cu autoritățile naționale desemnate (Regulamentul-cadru privind MUS) (BCE/2014/17) (JO L 141, 14.5.2014, p. 1).

15. „decizie PSE” înseamnă decizia adoptată de BCE în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 în urma procesului anual de supraveghere și evaluare în sensul articolului 97 din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([11]);

16. „ghid BCE” înseamnă un document adoptat de Consiliul guvernatorilor la propunerea Consiliului de supraveghere, care este publicat pe website-ul BCE și care oferă orientări cu privire la interpretarea de către BCE a cerințelor juridice;

17. „ECB Guide to internal models” (Ghidul BCE privind modelele interne) înseamnă un document cu acest titlu și orice alt document care oferă îndrumări cu privire la interpretarea de către BCE a cerințelor juridice aplicabile evaluării modelelor interne, adoptat de Consiliul guvernatorilor la propunerea Consiliului de supraveghere, care este publicat pe website-ul BCE.

Articolul 2

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezenta decizie stabilește criteriile pentru delegarea competențelor decizionale șefilor de unități operative din cadrul BCE pentru adoptarea deciziilor privind modelele interne și a deciziilor privind prelungirea termenelor.

(2) Delegarea competențelor decizionale nu aduce atingere evaluării în materie de supraveghere care trebuie realizată în vederea adoptării deciziilor privind modelele interne și a deciziilor privind prelungirea termenelor.

Articolul 3

Delegarea deciziilor privind modelele interne și a deciziilor privind prelungirea termenelor

(1) În conformitate cu articolul 4 din Decizia (UE) 2017/933 (BCE/2016/40), Consiliul guvernatorilor deleagă șefilor de unități operative desemnați de Comitetul executiv în conformitate cu articolul 5 din acea decizie competența de a adopta decizii privind:

(a) permisiunea de a prelungi termenul pentru implementarea progresivă a abordării IRB în temeiul articolului 148 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(b) permisiunea de a reveni la utilizarea unor abordări mai puțin sofisticate în temeiul articolului149 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(c) permisiunea de a utiliza parțial și permanent abordarea standardizată în temeiul articolului150 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(d) prelungirea de termene.

(2) Delegarea competențelor decizionale în temeiul alineatului (1) se aplică:

(a) adoptării de către BCE a deciziilor în materie de supraveghere;

(b) adoptării de către BCE a instrucțiunilor adresate, în temeiul articolului 7 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, autorităților naționale competente cu care BCE a stabilit o cooperare strânsă.

(3) Deciziile privind modelele interne menționate la alineatul (1) se adoptă printr-o decizie delegată dacă sunt îndeplinite criteriile de adoptare a deciziilor delegate, astfel cum sunt prevăzute la articolele 4, 5 și 6.

(4) Deciziile privind prelungirea termenelor menționate la alineatul (1) se adoptă printr-o decizie delegată dacă sunt îndeplinite criteriile pentru adoptarea deciziilor delegate, astfel cum sunt prevăzute la articolele 7 și 8.

([11]) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

(5) Deciziile privind modelele interne și cele privind prelungirea termenelor nu se adoptă prin intermediul unei decizii delegate în cazul în care complexitatea evaluării sau caracterul delicat al situației impune ca acestea să fie adoptate prin procedura aplicabilă în lipsa unei obiecții. Șefii unităților operative transmit Consiliului de supraveghere și Consiliului guvernatorilor spre adoptare prin procedura aplicabilă în lipsa unei obiecții o decizie privind modelele interne sau o decizie privind prelungirea termenelor care îndeplinește criteriile pentru adoptarea deciziilor delegate prevăzute la articolele 4-8, în cazul în care evaluarea în materie de supraveghere a acelei decizii privind modelele interne sau privind prelungirea termenelor are un impact direct asupra evaluării în materie de supraveghere a unei alte decizii care urmează să fie adoptată prin procedura aplicabilă în lipsa unei obiecții.

(6) Deciziile negative privind modelele interne și deciziile negative privind prelungirea termenelor nu se adoptă prin intermediul unei decizii delegate.

Articolul 4

Criterii pentru adoptarea deciziilor delegate privind aprobarea prealabilă pentru a prelungi termenul pentru implementarea progresivă a abordării IRB

(1) Deciziile prin care se acordă aprobarea pentru a prelungi termenul pentru implementarea progresivă a abordării IRB se iau prin intermediul unei decizii delegate în cazul în care sunt îndeplinite toate criteriile următoare:

(a) prelungirea este solicitată pentru o perioadă care nu depășește trei ani de la termenul stabilit în ultimul plan aprobat pentru implementarea progresivă a abordării IRB pentru clasa de expuneri relevantă, pentru unitatea operațională relevantă sau pentru utilizarea propriilor estimări ale pierderilor în caz de nerambursare sau ale factorilor de conversie, astfel cum se menționează la articolul 148 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(b) valoarea expunerii și valoarea ponderată la risc a expunerilor pentru care instituția aplică abordarea IRB, calculate ținând seama de orientările pentru calcularea acestor cuantumuri, astfel cum sunt prevăzute în Ghidul BCE privind modelele interne, sunt și rămân, în urma deciziei, peste 50 % din valoarea totală a expunerii și din valoarea totală ponderată la risc a expunerii la nivelul consolidat al unui grup supravegheat semnificativ sau la nivelul individual al unei entități supravegheate semnificative, dacă o astfel de entitate supravegheată semnificativă nu face parte dintr-un grup supravegheat semnificativ.

(2) Evaluarea prelungirii termenului pentru implementarea progresivă a abordării IRB se efectuează în conformitate cu articolul 148 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cu standardele tehnice de punere în aplicare și de reglementare adoptate de Comisia Europeană, luând în considerare, de asemenea, orice ghiduri BCE aplicabile sau documente similare emise de BCE, precum și orientările și proiectele finale de standarde tehnice de reglementare ale Autorităților europene de supraveghere.

Articolul 5

Criterii pentru adoptarea deciziilor delegate privind aprobarea prealabilă de a reveni la utilizarea unor abordări mai puțin sofisticate

(1) Deciziile prin care se acordă aprobarea de a reveni la utilizarea unor abordări mai puțin sofisticate se iau prin intermediul unei decizii delegate în cazul în care sunt îndeplinite toate criteriile următoare:

(a) în urma revenirii la utilizarea unor abordări mai puțin sofisticate, se estimează că fondurile proprii ale entității supravegheate continuă să depășească suma cerințelor prevăzute la articolul 92 alineatul (1) literele (a)-(c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, fondurile proprii care trebuie deținute în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, cerința de amortizor combinat, astfel cum este definită la articolul 128 punctul (6) din Directiva 2013/36/UE și orientările în materie de capital pentru pilonul 2, astfel cum sunt stabilite în ultima decizie PSE disponibilă, iar rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază nu scade cu mai mult de 50 puncte de bază, și marja rezultată pentru cerințele totale de capital și orientările în materie de capital pentru pilonul 2, astfel cum sunt stabilite în ultima decizie PSE disponibilă, nu este mai mică de 50 de puncte de bază în ceea ce privește rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază la nivelul consolidat al unui grup supravegheat semnificativ sau la nivelul individual al unei entități supravegheate semnificative, dacă o astfel de entitate supravegheată semnificativă nu face parte dintr-un grup supravegheat semnificativ;

(b) în urma revenirii la utilizarea unor abordări mai puțin sofisticate, cerințele de fonduri proprii nu sunt reduse la nivelul consolidat al unui grup supravegheat semnificativ sau la nivelul individual al unei entități supravegheate semnificative, dacă o astfel de entitate supravegheată semnificativă nu face parte dintr-un grup supravegheat semnificativ.

(2) În cazul în care o cerere de revenire la utilizarea unor abordări mai puțin sofisticate se referă la mai multe sisteme de rating, decizia se ia printr-o decizie delegată dacă sunt îndeplinite toate criteriile prevăzute la alineatul (1) în ceea ce privește fiecare sistem de rating care intră în domeniul de aplicare al deciziei.

(3) Evaluarea referitoare la revenirea la utilizarea unor abordări mai puțin sofisticate se efectuează în conformitate cu articolul 149 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cu standardele tehnice de punere în aplicare și de reglementare adoptate de Comisie, luând în considerare, totodată, orice ghiduri BCE aplicabile sau documente similare emise de BCE, precum și orientările și proiectele finale de standarde tehnice de reglementare ale Autorităților europene de supraveghere.

Articolul 6

Criterii pentru adoptarea deciziilor delegate privind aprobarea prealabilă de a utiliza parțial și permanent abordarea standardizată

(1) Deciziile prin care se acordă aprobarea de a utiliza parțial și permanent abordarea standardizată se iau prin intermediul unei decizii delegate în cazul în care sunt îndeplinite toate criteriile următoare:

(a) în urma deciziei privind utilizarea parțială și permanentă a abordării standardizate, valoarea expunerii și valoarea ponderată la risc a expunerilor pentru care instituția aplică abordarea IRB, calculate ținând seama de orientările cuprinse în Ghidul BCE privind modelele interne, sunt egale cu sau peste 50 % din valoarea totală a expunerii și din valoarea totală ponderată la risc a expunerii la nivelul consolidat al unui grup supravegheat semnificativ sau la nivelul individual a unei entități supravegheate semnificative, dacă o astfel de entitate supravegheată semnificativă nu face parte dintr-un grup supravegheat semnificativ;

(b) în urma deciziei privind utilizarea parțială permanentă a abordării standardizate,creșterea valorii expunerii și a valorii expunerilor ponderate la risc care fac obiectul abordării standardizate nu depășește 20 % din valoarea totală a expunerii și din valoarea totală ponderată la risc a expunerii la nivelul consolidat al unui grup supravegheat semnificativ sau la nivelul individual al unei entități supervizate semnificative, dacă o astfel de entitate supravegheată semnificativă nu face parte dintr-un grup supravegheat semnificativ.

(2) Evaluarea referitoare la utilizarea parțială permanentă a abordării standardizate se efectuează în conformitate cu articolul 150 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cu standardele tehnice de punere în aplicare și de reglementare adoptate de Comisie, luând în considerare, totodată, orice ghiduri BCE aplicabile sau documente similare emise de BCE, precum și orientările și proiectele finale de standarde tehnice de reglementare ale Autorităților europene de supraveghere.

Articolul 7

Criterii pentru adoptarea deciziilor delegate privind prelungirea termenelor pentru obligații și pentru cerințe impuse într-o decizie anterioară a BCE în materie de supraveghere

(1) Deciziile privind prelungirea termenelor pentru obligații și pentru cerințe impuse într-o decizie anterioară a BCE în materie de supraveghere se iau prin intermediul unei decizii delegate în cazul în care sunt îndeplinite toate criteriile următoare:

(a) entitatea supravegheată solicită prelungirea termenului, iar solicitarea este transmisă BCE cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea termenului;

(b) prelungirea nu depășește durata perioadei până la termenul inițial și nu depășește 12 luni;

(c) prelungirea nu afectează în mod negativ drepturile entității supravegheate.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), deciziile privind prelungirea de termene nu se iau prin intermediul unei decizii delegate în cazul în care se aplică oricare dintre următoarele:

(a) prelungirea implică o modificare a domeniului inițial de aplicare a obligației sau a cerinței dintr-o decizie anterioară a BCE în materie de supraveghere sau o modificare a evaluării subiacente pe care s-a bazat respectiva decizie anterioară;

(b) prelungirea se referă la un termen care a fost deja prelungit;

(c) prelungirea este solicitată de o instituție de credit al cărei punctaj pentru guvernanță, astfel cum este stabilit în ultima decizie PSE disponibilă, este de 4;

(d) prelungirea este solicitată de o instituție de credit a cărei marjă de fonduri proprii peste orientările în materie de capital pentru pilonul 2, astfel cum sunt stabilite în ultima decizie PSE disponibilă, este mai mică de 100 de puncte de bază în ceea ce privește rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază;

(e) prelungirea este solicitată de o instituție de credit căreia i-au fost adresate, în cursul ultimilor trei ani, măsuri de intervenție timpurie prevăzute la articolul 27 din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([12]);

(f) prelungirea nu este permisă în temeiul legii aplicabile.

(3) Cererile de prelungire a termenelor sunt evaluate avându-se în vedere (a) dacă prelungirea este rezonabilă, ținând seama de justificarea prelungirii solicitate furnizată de instituția de credit, și (b) dacă prelungirea pune în pericol punerea în aplicare efectivă a măsurii de supraveghere.

Articolul 8

Criterii pentru adoptarea deciziilor delegate privind extinderea perioadei maxime pentru finalizarea unei achiziții propuse

(1) Deciziile privind extinderea perioadei maxime prevăzute în deciziile privind participațiile calificate pentru finalizarea unei achiziții propuse se iau prin intermediul unei decizii delegate în cazul în care extinderea se acordă pentru o perioadă de maxim 12 luni de la data expirării perioadei inițiale pentru finalizarea achiziției propuse.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), deciziile privind extinderea perioadei maxime nu se iau prin intermediul unei decizii delegate în cazul în care se aplică oricare dintre următoarele:

(a) extinderea implică o modificare a domeniului de aplicare inițial al deciziei privind participațiile calificate sau a evaluării subiacente pe care s-a bazat respectiva decizie anterioară;

(b) perioada maximă a fost deja prelungită;

(c) potențialul achizitor sau entitatea-țintă este o instituție de credit al cărei punctaj pentru guvernanță, astfel cum este stabilit în ultima decizie PSE disponibilă, este de 4;

(d) potențialul achizitor sau entitatea-țintă este o instituție de credit a cărei marjă de fonduri proprii peste orientările în materie de capital pentru pilonul 2, astfel cum sunt stabilite în ultima decizie PSE disponibilă, este mai mică de 100 de puncte de bază în ceea ce privește rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază;

(e) potențialul achizitor sau entitatea-țintă este o instituție de credit căreia i-au fost adresate, în cursul ultimilor trei ani, măsurile de intervenție timpurie prevăzute la articolul 27 din Directiva 2014/59/UE.

(3) Cererile de prelungire a termenelor sunt evaluate avându-se în vedere (a) dacă extinderea este rezonabilă, ținând seama de justificarea extinderii solicitate furnizată de potențialul achizitor, și (b) dacă extinderea pune în pericol punerea în aplicare efectivă a măsurii de supraveghere.

([12]) Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

Articolul 9

Dispoziție tranzitorie

Prezenta decizie nu se aplică în cazurile în care solicitarea de acordare a deciziei privind modelele interne sau de prelungire a unui termen a fost transmisă BCE înainte de intrarea în vigoare a prezentei decizii.

Articolul 10

Intrarea în vigoare

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Frankfurt pe Main, 3 august 2021.

Președintele BCE
Christine LAGARDE